

ZWERVER

Hij zwerft zijn leven lang — het zwerven is zijn leven;
Diep in hem knaagt een nooit-gekend verdriet.
Men kijkt hem na — en schouderchokt dan even:
De mensch begrijpt zijn eeuwig zoeken niet.....

Hij is alleen — alleen met zijn gedachten.
Hij kent de taal der boomen — en zij kennen hem.
Zij zijn z'n vrienden, die zijn leed verzachten;
En in de stilte hoort hij naar hun stem.

En in de stilte..... denkt hij aan 't verleden,
Diep in zijn doffe oogen ligt een droeve klacht;
Want voor zijn rustloos zwerven vindt hij nooit een
reden,
En heeft, zoolang al, op een eind gewacht.

Hij zwerft zijn leven door — hij kan alleen nog zwerven;
Zijn afgetobde ziel zoekt naar de eenzaamheid,
Waar hij zijn moede hoofd kan leggen om te sterven,
En rust vindt na zoo zwaren zwerversstrijd.....

W. DE WEERD Jr

JEZUS' MACHT

Hoe klein ben ik, hoe nietig en onmachtig;
in 't midden van de wereld en haar doen
is al mijn pogen toch maar kinderachtig,
al durf ik soms de stoutste wenschen voën.

Hoe klein de wereld in haar rustloos pogen,
bij Hem, die met één enkel woord gebiedt;
en 's menschen bouw is in een wenk vervlogen,
het aardsch bestaan verzinkt in 't doode niet.

Hoe groot is God, hoe machtig onze Heere;
Wat Jezus wil, kan niemand ooit weerstaan.
Wat zal ons dan de gang van 't leven deeren,
als wij vertrouwend in Zijn voetspoor gaan?

Baan Gij dan Zelf, o Heiland, onze wegen,
en breng tot volheid, wat Gij hebt geplant;
Werk dieper in ons 't ware zielsbewegen
der Liefde, die op 't heilig altaar brandt.

H. W. A.

Foto C. Brandt, Arosa

Prachtig berglandschap met skihut bij Arosa